

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7672

гр. София, 09.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

като разгледа дело номер **7578** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя И. Й. срещу Предписание № 01 от 03.02.2020 г. на гл. инспектор към Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място] /ОДБХ – М./, с което е разпоредено да се извърши депопулация на животновъден обект с рег. № 3400-0170, поради неспазване на чл. 139, т. 15 и чл. 151, т. 14 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВД/. С жалбата се иска да бъде прогласено като нищожно оспореното предписание, поради допуснати множество тежки нарушения на материалния и процесуалния закон.

Жалбата съдържа и особено искане - на основание чл.166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК съдът да спре допуснатото по силата на чл. 138, ал. 4 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВД/ предварително изпълнение на обжалваното предписание. За спирането на предварителното изпълнение жалбоподателят излага съображения за това, че ако се премахнат животните от обекта, за него ще настъпят значителни и трудно поправими имуществени вреди. Ще бъде преустановен непрекъснатият производствен цикъл, ще се унищожи напълно наличният генетичен материал /специално селектирани в продължение на години репродуктивни свине-майки и нерези/ в обекта, за възстановяването на която ще бъде необходимо много време и значителни средства. Също така, обръща внимание, че ще се наложи да бъде освободен квалифициран персонал с всички негативни последици както за предприятието, така и за хората работещи в него.

След преценка на наведените с искането доводи и на доказателствата по делото, съдът приема от фактическа и правна страна следното:

С протокол № 02/16.0.2020 г. за експертна оценка на регистриран животновъден обект са визирани резултатите от извършена проверка на място на

животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Разсадника, общ. М., стопанисван от жалбоподателя. Становището на служителите, извършили проверка е, че обекта не отговаря на ветеринаромедицинските и хигиенни изисквания и тези за хуманно отношение към свинете.

Видно от Заповед № 71/30.01.2020 г. на директора на ОД БХ, [населено място], на жалбоподателя е разпоредено да бъде заличена регистрацията на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Разсадника, общ. М., стопанисван от дружеството, както и да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по ЗВД на обекта, с № 16020/15.05.2018 г., издадено от ОДБХ-М.. Със заповедта е разпоредено да се издаде предписание за депопулация на свинете в срок до двадесет дни от получаване на заповедта, от главен инспектор при ОДБХ-М..

С предписание № 1/03.02.2020 г., служител при ответника е дал указание да се извърши депопулация на животновъдния обект, поради неспазване на чл. 139, т.15 и чл. 151, т.14 ЗВД, което да бъде изпълнено до 28.02.2020г.

Разпоредбата на чл. 139г, ал. 4 от ЗВД урежда, че предписанията могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като обжалването не спира изпълнението.

Съгласно чл.16б, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Искането е допустимо като заявено с подаване на жалбата за прогласяване нищожността на предписанието, която не е обвързана със срок. Налице е и правен интерес, тъй като с предписанието е указано извършване на депопулация на животновъдния обект.

По същество искането за спиране е неоснователно.

За да се допусне спиране на предварителното изпълнение по издаден и оспорен индивидуален административен акт, законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 16б, ал. 2 от АПК наличието на причиняване на значителна или трудно поправима вреда /имуществена или неимуществена/, което следва да е сигурно или достатъчно вероятно, и подкрепено с надлежни доказателства, и която вреда да е противопоставима по своя характер и значимост на обществения интерес, и да е пряка и непосредствена последица от изпълнението на оспорения акт. Тежестта за доказване на горните предпоставки лежи изцяло върху молителя.

С оспореното предписание № 1/03.02.2020 г. е указано извършването на депопулация на животновъдния обект, поради неспазване на чл. 139, т.15 и чл. 151, т.14 ЗВД, което да бъде изпълнено до 28.02.2020г.

В случая искането за спиране е мотивирано с твърдения за възможно, евентуално, а не сигурно настъпване на вреди в патримониума на жалбоподателя, за които, от друга страна и не се представят никакви доказателства. Сочи се евентуално и значителна загуба на средства /предполага се финансови такива/, които се са конкретизирани по размер, а и които, се приема от съдебната практика, че могат да бъдат възстановени чрез обезщетение, претендирано и присъдено в исково производство по реда на чл.1 от ЗОДОВ, при евентуална отмяна на оспорения административен акт.

Горезложеното дава основание на съда да изведе извода, че не е доказано наличието на предпоставките по чл. 166, ал. 2 АПК. Твърдените от молителя вреди не са противопоставими по характер и степен на защитата на държавния и обществен интерес /чл. 60, ал. 1 от АПК/, които несъмнено имат превес пред частния интерес на оспорващия.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че не са налице предпоставките за допускане спиране на оспореното предписание за депопулация на животните.

Предвид изложеното, на основание чл. 166, ал.4 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя И. Й. за спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона на Предписание № 01 от 03.02.2020 г. на гл. инспектор към Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място].

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: